

מ"ת 54540/04/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד אגבאריה

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 54540-04-22 מדינת ישראל נ' אגבאריה (עציר)
תיק חיצוני: 161637/2022

לפני	כבוד השופט יניב הלר
המבקשת:	מדינת ישראל באמצעות עו"ד רונית גרניק-סופר ועו"ד מור בן אבו
נגד	מוחמד אגבאריה (עציר)
המשיב:	באמצעות ב"כ עו"ד באדר אגבריה ועו"ד עדי אבו עביד

החלטה

עניינה של החלטה זו בשאלת קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב, העומד לדין באשמה של אי מניעת מעשה טרור. כן תידון שאלת מסוכנותו של המשיב בשם לב לאופייה הפסיבי וה"מחדלי" של העבירה שבגינה הוא עומד לדין.

רקע

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי מניעת מעשה טרור לפי סעיף 26 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016.

על פי המתואר בכתב האישום, המשיב התגורר בשכנות לאדם בשם איימן אגבריה (להלן - **איימן**).

איימן זה היה לימים אחד משני המחבלים שביצעו את פיגוע הירי בחדרה ביום 27.3.2022, פיגוע שבו נרצחו שני שוטרי משמר הגבול יאזן פאלח ז"ל ושיראל אבוקרט ז"ל, ונפגעו בו קורבנות נוספים.

המשיב, מוחמד אגבריה, הוא בן דודו של חסן אחמד מחאג'נה (להלן - **חסן**), אשר הכיר אף הוא את איימן.

במהלך השנתיים שקדמו לפיגוע, נהגו המשיב ואחרים להיפגש יחד בביתו של איימן.

במהלך מפגשים אלה ניהלו הנוכחים שיחות בעניין פעילות ארגון דאע"ש - ארגון המדינה האסלאמית, וצפו בסרטוני תעמולה מטעמו של ארגון טרור זה. בחלק מהמפגשים אסף איימן את הטלפונים הסלולריים ואף פתח ברז מים על מנת

למנוע האזנה.

במסגרת המפגשים דנו הצדדים גם בשאלה איזו משיטות הרצח והטרור הנהוגות בארגון דאע"ש מותרת או אסורה מבחינת דת האסלאם.

על פי כתב האישום, המשיב פנה לחסן וביקש ששיג עבירו שתי קופסאות תחמושת בתמורה לסכום של 4,000 ₪. חסן סירב לפנייה זו, וכן לפנייה ישירה של איימן. רק לאחר פנייה נוספת השיג חסן עבור איימן את הכדורים, באמצעות קטין המכונה בכתב האישום "מ".

המשיב ידע על כוונתו של איימן לבצע את פיגוע הירי, אולם לא פעל באופן סביר כדי למנוע את הפיגוע. בחודש מרץ 2022 אף ניגש המשיב אל בן דודו חסן והזהיר אותו להתרחק מאיימן הואיל ואיימן מתעתד לבצע פיגוע טרור. המשיב אף הבהיר לחסן כי כל מה שחסר לאיימן הוא רק נשק. באחד הימים, בעת שחסן והמשיב נפגשו עם אחרים ובהם איימן, אמר המשיב לחסן כי הוא ואיימן ערכו ניסוי כלים בנשק למטרות רכישה, אולם הנשק לא היה תקין. בתגובה לכך צעק איימן על המשיב מדוע הוא מספר דברים אלה בנוכחות אחרים.

טענות המבקשת

לטענת המבקשת בבקשתה, הצטברות החומר בתיק מובילה למסקנה של ראיות לכאורה נגד המשיב וזאת בדגש על הנקודות הבאות:

1. הודעות המשיב

המשיב אישר כי היו לו קשרים עם איימן, כי חברי הקבוצה שעזמה נפגש, וגם הוא, צפו בתכנים ובסרטונים של דאע"ש לרבות סרטוני טרור. המשיב מסר שבמסגרת מפגשים אלה היו מקרים שבהם איימן אסף את הטלפונים הסלולריים מחשש להאזנה. גם אזהרת המשיב את חסן כי ישמור מרחק מאיימן תומכת בטענת המבקשת שהמשיב ידע אל נכון כי בכוונתו של איימן לבצע פיגוע.

2. הודעות חסן

חסן מסר בחקירותיו כי המשיב היה נוכח בפגישות שבהן היו התבטאויות קיצוניות וקשות של איימן. המשיב גם פנה כאמור לחסן כדי ששיג תחמושת לאקדח. המשיב הזהיר את חסן מכוונתו של איימן לבצע פיגוע ואף סיפר לו על אותה בדיקת נשק שערך יחד עם איימן.

3. תוצרי פריקת הטלפון

פריקת הטלפון הסלולרי של המשיב הניבה תכנים וקבצים הקשורים בדאע"ש.

4. הודעות הקטין מ' ומעורב נוסף בשם מוחמד בשיר

הודעות אלו אישרו את גרסתו של חסן בעניין עסקת הנשק והפנייה מצד איימן לרכישת התחמושת.

מעבר לראיות לכאורה טוענת המבקשת כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות הכרוכה בעבירה שבה מואשם המשיב מעצם היותה "עבירת ביטחון".

המבקשת טוענת כי המשיב לא פעל באופן סביר ויצר סיכון ממשי לביטחון המדינה ולשלום הציבור בהתנהגותו. תוצאותיו הנוראות של הפיגוע, שעלה בחיי שני לוחמי מג"ב וגרם לפציעת אחרים, מדברות בעד עצמן. עוד טוענת המבקשת כי רק במקרים חריגים ניתן לשלול מסוכנות מעבירות ביטחון. המבקשת מפנה אף לפסיקות ספציפיות המתייחסות למסוכנות המיוחדת שבקשר עם ארגון הטרור הרצחני, דאע"ש.

בנסיבות ענייננו סבורה המבקשת כי הצטברות הראיות וחומרת העניין מובילה למסקנה שאין מקום כלל לשקול חלופת מעצר.

טענות המשיב

מנגד, טען המשיב הן לעניין הראיות והן לעניין עילת המעצר.

לעניין הראיות טען המשיב כדלקמן:

1. הודעת המשיב

הודעות המשיב אכן מאשרות צפייה בסרטונים ובחומרי תעמולה של דאע"ש. אלא שלטענת המשיב הצפייה הייתה מתוך סקרנות בלבד. בנוסף לכך, המשיב מעולם לא אישר כי ידע על כוונה קונקרטית של איימן לבצע פיגוע. העובדה שהמשיב הזהיר את בן דודו חסן מקרבה לאיימן רק מעידה, לטעמו של המשיב, כי ביקש לשמור עליו מאותו גורם קיצוני. המשיב עמד בהודעותיו בחקירותיו, הן על ידי חוקרי השב"כ והן על ידי חוקרי משטרת ישראל, על כך שמעולם לא היה לו ידע קונקרטי על כוונה לביצוע פיגוע.

2. הודעות חסן

המשיב עומד על כך שהגורם המפליל אותו הוא בן דודו חסן, והוא בלבד. אלא שבענין חסן מפנה המשיב לכך שהמסמכים המסומנים 54, 54 א ו- 54 ב בתיק, שלוש חקירותיו במשטרה של חסן, מלמדים על התפתחות, או יותר נכון - נסיגה, בהפללתו של המשיב:

מה שהחל כהתבטאויות על כוונה קונקרטית וידע קונקרטי מצד המשיב במסמך 54, מתגלה במסמך 54 ב, החקירה האחרונה, כידע לא קונקרטי מצד המשיב. כך גם לענין נסיון אספקת הכדורים לאיימן: במסמך 54 מפליל חסן את המשיב אולם במסמך 54 א ובהמשך במסמך 54 ב כבר לא מזכיר חסן את המשיב. גם סיפור נסיון הירי בנשק, שאילו מתייחס חסן במסמך 54 א, כבר אינו מופיע בחקירתו המתועדת במסמך 54 ב.

לטענתו של המשיב, יש בכך כדי לכרסם קשות בראיות המבקשת.

3. תוצרי פריקת מכשיר הטלפון של המשיב

לטעמו של המשיב, מה שנמצא בפריקת מכשיר הטלפון הסלולרי הוא אכן תכנים וסרטונים הכרוכים בפעילות דאע"ש, אולם אין בממצאים אלה כדי לבסס ראיה נגד המשיב. הצפייה באותם תכנים הייתה מתוך סקרנות גרידא. לענין זה טוען המשיב כי הוא אינו היחיד, לשון המעטה, שצפה בתכנים קשים של דאע"ש, וגם אנשים נורמטיביים לחלוטין עושים כן מתוך סקרנות ולא מתוך הזדהות.

4. הודעות הקטין מ' ומוחמד בשיר

המשיב טוען כי העובדה ששני אלה מסרו פרטים המסבכים את חסן אולם לא הפלילו את המשיב רק מחזקת את גרסתו כי לא היה מעורב ולא היה לו ידע קונקרטי, ומותירה את עדותו של חסן בבדידות.

בענין זה טוען המשיב כי תמוה ששני העדים האחרים לא זוכרים את אותה שיחה עם חסן שבה מסר המשיב כי הוא ואיימן ערכו ניסוי כלים בנשק, ושני העדים גם אינם יודעים דבר על אותו ניסיון של המשיב להשיג כדורים לטובת איימן.

באשר למסוכנות - המשיב טוען כי העבירה שבגינה הועמד לדין אינה מחילה עליו "חזקת מסוכנות". על המבקשת להוכיח את המסוכנות וטענתה כי חזקה זו פועלת לטובתה אינה תואמת את הוראות החוק.

אשר למסוכנות עצמה, המשיב טוען כי מדובר בעבירה פסיבית של אי מניעת פשע כך שגם אם בית המשפט יקבע שיש ראיות נגדו, הרי שאין ראיות למסוכנות.

המשיב ניסה למנוע מבן דודו חסן להיות מעורב בפיגוע ולבוא בקשר עם איימן. המשיב לא היה שותף פעיל במעשיו של איימן כך שאין לראות במשיב כמי שמסוכן, עם כל החומרה של הפיגוע שביצע איימן בסופו של דבר, ועליו אין חולק.

אפתח החלטתי באשר לקיומן של ראיות לכאורה

ראיות לכאורה - כללי

סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, קובע כי בית המשפט רשאי להורות על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, אם מצא בית המשפט "שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה".

בשלב זה על בית המשפט לבחון את הפוטנציאל ההוכחתי של הראיות והחומר המונח בתיק, ולקבוע האם בהנחה שאלו יתקבלו כפי שהם, קיים סיכוי סביר להרשעת הנאשם (בש"פ 640/20 קטן נ' **מדינת ישראל** (4.2.2020); בש"פ 916/18 רבי נ' **מדינת ישראל** (15.2.2018); בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 133 (1996)).

אי מניעת מעשה טרור - רכיב הידיעה

בענייננו, העבירה שבגינה הועמד הנאשם לדין היא כאמור עבירה של אי מניעת מעשה טרור, לפי סעיף 26 לחוק המאבק בטרור שזה לשונו:

"מי שהיה בידו מידע שעורר בו חשד ממשי כי עומדת להתבצע עבירה מסוג פשע שהיא מעשה טרור או כי נעברה עבירה כאמור וניתן עוד למנוע את תוצאותיה, כולן או חלקן, ולא פעל באופן סביר כדי למנוע את עשייתה, את השלמתה או את תוצאותיה, לפי העניין, דינו - מאסר שלוש שנים; לעניין סעיף זה, יראו את מי שמסר את המידע שברשותו לרשות ביטחון בהקדם האפשרי כמי שפעל באופן סביר" (ההדגשה שלי).

סעיף זה שונה בניסוחו מהסעיף המגדיר עבירה של אי מניעת פשע לפי סעיף 262 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שלשונו:

"מי שידע כי פלוני זומם לעשות מעשה פשע ולא נקט כל האמצעים הסבירים למנוע את עשייתו או את השלמתו, דינו - מאסר שנתיים (ההדגשה שלי)".

אתרכז ברכיב הידיעה בשתי העבירות. בניגוד לעבירה של אי מניעת פשע, הדורשת ידיעה ברורה ("מי שידע"), בעבירה של אי מניעת מעשה טרור די שהעברין יהיה "מי שהיה בידו מידע שעורר חשד ממשי".

עם זאת, גם המידע הנדרש להרשעה לפי עבירה של אי מניעת מעשה טרור צריך להיות מידע קונקרטי המגלה חשד ממשי, ולא מידע ערטילאי בלבד (ע"מ (איו"ש) 2338/05 **התובע הצבאי נ' טקאטקה** (15.8.2005); מ"ת (שלום חיפה) 13322-05-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.5.2018); (צבאי שומרון) 7646/18 **התביעה הצבאית נ' נעאלוה** (17.07.2019)).

האם קיימות ראיות לכאורה לאי מניעת מעשה טרור בענייננו?

בין הצדדים ניטשת מחלוקת בשאלה האם אכן היה למשיב "מידע שעורר חשד ממשי" בדבר כוונתו של איימן לבצע מעשה טרור.

צודק הסנגור כי הודאת המשיב בחקירותיו כי צפה בתכנים הקשורים לתעמולת דאע"ש לבדה - אין בה די לשם ביסוס הרשעה. המשיב עצמו חזר והכחיש כל ידע קונקרטי באשר לכוונת איימן לבצע פיגוע. ממילא צודק הסנגור בטענה גם כי עצם התכנים שנתפסו בטלפון הנייד של המשיב אינם מבססים כשלעצמם הרשעה.

עם זאת, אציין פרטים שבהם הודה המשיב בחקירותיו, ובינם מודעותו לקיצוניותו של איימן, שיחות חוזרות ונשנות בעניין ארגון המדינה האיסלאמית-דאע"ש, וכן אירועים שבהם נהג איימן לאסוף טלפונים ולכבותם ואף להפעיל ברזי מים מחשש להאזנה (חקירה מיום 12.4.2022, בשעה 14:30). גם באלה לבדם וכשלעצמם אין כדי לבסס הרשעה, אך יש בהם כדי להצטרף לאותה תעמולת דאע"ש, ולעיקר הראיות שיידונו בהמשך.

אשר להודעותיהם של מ' ומוחמד בשיר, אלה אינן מתייחסות למשיב באופן שניתן יהיה לבסס עליהן את הרשעתו. הן מאשרות פנייה של איימן לחסן לשם השגת נשק. אין בהן כדי להוות ראיה ישירה כנגד המשיב, אף כי הן מלמדות דבר או שניים באשר לאווירה שסבבה את חוגו של המשיב.

לטעמו של המשיב, יש בהודעות מ' ומוחמד בשיר גם כדי לכרסם בראיות נגדו, אך דעתי כי לא כך הדבר.

שני מעורבים אלה אכן אינם מפלילים את המשיב, ואינם מאשרים פוזיטיבית את מעורבותו הישירה בעבירות המיוחסות לו. אכן, מן הסתם, במסגרת ניהול התיק תיבחן אולי השאלה מדוע אין שני עדים אלה מספרים על אותם פרטים שמסר חסן. עם זאת - אין בחקירותיהם של שניים אלה סתירה ברורה למה שעלה מחקירותיו של חסן, ויידון בהמשך.

החומר המרכזי המבסס את הראיות נגד המשיב הוא כאמור חקירותיו והודעותיו של חסן.

נוכח טענתו של המשיב כי יש לפקפק בהודעותיו של חסן, בהיעדר תמיכה מצד המעורבים האחרים, וכן כי חסן עצמו חזר בו מהודעותיו המסבכות את המשיב, אדרש אליהן ביתר פירוט.

אבחן אפוא את הודעותיו של חסן, החל מחקירותיו בידי חוקרי השב"כ, ועבור לחקירותיו בידי חוקרי המשטרה.

פירוט חקירותיו של חסן

מזכרון דברים של חקירת שב"כ מיום 29.3.2022 שעה 00:35, עלה כי חסן מסר כי הוא והמשיב סייעו לאיימן בביצוע

עסקת נשק במהלך שנת 2021, וסייעו בהעברת רובה שהיה ברשותו של איימן לאדם אחר (סעיף 13(3)(4)).

בזכרון דברים מיום 29.3.2022 שעה 14:55, כשנשאל חסן האם הוא חשד כי איימן יבצע פיגוע, הוא השיב כי הוא חשד בו כי יעשה פיגוע (סעיף 11). כשנדרש לתת הסבר מדוע חשד בכך, הוא מסר כי באותה תקופה המשיב ואדם נוסף, "אבו כמאל", אמרו לו ולאחרים כי יתרחקו מאימן משום שהוא פעיל דאע"ש ויכול להביא להם רק בעיות (סעיף 15). חסן חזר ואישר זאת בסעיף 28.

בסעיף 30 מסר חסן כי אחד משני האנשים הקרובים ביותר לאימן הוא המשיב, ושני אלה "יודעים עליו הכול".

עוד מסר חסן כי שמע מהמשיב, כי המשיב הלך יחד עם איימן לערוך ניסוי כלים בנשק אצל אדם ממשפחת ג'בארין (סעיף 44), וכי האירוע התרחש בחודש פברואר 2022 (סעיף 46).

כשנשאל חסן מדוע איימן דיבר איתו, ומאיפה איימן יודע כי הוא מתעסק בנשק, חסן מסר כי יכול להיות שהמשיב אמר לו (סעיף 55). עוד מסר חסן כי הוא חושב כך משום שזמן קצר לפני שאימן ביקש ממנו את הכדורים, המשיב ביקש ממנו כדורים ולכן הוא מעריך כי המשיב הפנה אותו (סעיף 56).

בזכרון דברים מיום 29.3.2022 שעה 20:00 מסר חסן כי בהתחלה שוחח עימו המשיב, וביקש ממנו להשיג עבורו כמות של "כדורי 14", וחסן השיב למשיב כי אין לו (סעיף 20). כשנשאל חסן מה הקשר לאימן, הוא השיב כי הוא יודע שהמשיב ניסה להשיג את הכדורים עבור איימן משום שהשניים הציעו לחסן את אותו סכום כסף (סעיף 21).

כשנשאל חסן עבור מה הכדורים, השיב כי "זה עבור הפיגוע". חסן הסביר כי הוא חושב שאימן רצה לארגן לעצמו "כמות של כדורים" (סעיף 22).

חסן מסר כי מחק את יישומון הטלגרם שלו, כי המשיב שלח לו סרטון של דאע"ש ביישומון זה (סעיף 28).

חסן מסר כי הוא חיבר בין איימן לבין חבר שלו, הקטין מ', שמכר לאימן כדורים (סעיפים 44-45).

כשנשאל חסן האם האירוע שבו המשיב ואימן ירו בנשק התרחש לאחר קניית הכדורים, הוא השיב בחיוב (סעיף 50).

בסעיף 69 כשנשאל חסן איך הוא ידע כי איימן רוצה לבצע פיגוע, הוא מסר כי איימן נעלם ולא נראה בשכונה וכי המשיב אמר לו לא להתקרב אליו יותר כי "יהיו בעיות".

כנשאל חסן אם המשיב אמר לו שאימן רוצה לבצע פיגוע, חסן השיב בחיוב (סעיף 71).

כשנשאל כיצד המשיב אמר לו זאת, חסן השיב כי המשיב אמר לו שאימן מוכן ו"רק חסר לו נשק" (סעיף 72).

בסעיף 79 נשאל חסן שוב על הבנתו כי איימן מתכוון לבצע פיגוע. הוא מסר כי באחד מימי השישי בחודש מרץ 2022 פגש בו המשיב ואמר לו כי יזהר מאימן ויתרחק ממנו משום שהוא "התחיל להפחיד", ו"נראה עליו כי הוא מוכן לבצע פיגוע בזמן הקרוב", רק חסר לו נשק ו"כל רגע הוא מוכן לבצע פיגוע". המשיב אמר לחסן, לא לדבר עם איימן, לא להתקרב אליו ולא להגיע לשכונה.

להערכתו של חסן, המשיב הוא חבר קרוב של איימן ומבלה עימו רבות ולכן הוא יודע כל דבר על איימן וגם על הפיגוע.

בזכרון דברים מיום 12.4.2022, שעה 10:45, מסר חסן כי מספר ימים לאחר מכירת הכדורים לאיימן, פנה אליו המשיב ואמר לו "לא תקרב על איימן, ומאת תצלו, ואידא איתצאל ביכ, לא תרד עליה" (=אל תתקרב לאיימן ואל תתקשר אליו, ואם הוא יתקשר אליך, אל תענה לו). כשחסן שאל את המשיב לפרש הדברים, ענה לו "היכ" (=ככה). בהמשך לאחר הפיגוע, הגיע חסן למסקנה כי המשיב היה שותף סוד לביצוע הפיגוע, לאור הקשר ההדוק שבין איימן והמשיב, וכי באזהרה שלא להיות בקשר עם איימן ניסה להגן עליו (סעיף 9).

בזכרון דברים מיום 14.4.2022, שעה 13:30, כשנשאל חסן האם המשיב יודע כי איימן רכש ממנו את הכדורים, חסן השיב בחיוב (סעיף 14).

בזכרון דברים מיום 18.4.2022, שעה 14:45, כשנשאל חסן מתי הזהיר אותו המשיב שאיימן רוצה לבצע פיגוע, השיב כי הוא אינו בטוח מתי בדיוק, אבל הוא זוכר שזה היה לאחר שמכר לאיימן את התחמושת מאחר שהמשיב ככל הנראה שמע על כך מאיימן ואז ניגש והזהיר אותו להתרחק ממנו (סעיף 8).

כשנשאל מתי המשיב ביקש ממנו תחמושת "14", הוא השיב כי זה היה מספר ימים לפני שאיימן ביקש ממנו את אותו הדבר בדיוק (סעיף 9). כשנשאל איך ידע שהמשיב הפנה את איימן אליו, הוא השיב כי הדבר היה ברור משום שהמשיב ביקש בדיוק את אותו הדבר יומיים קודם לכן ואיימן הוא שכן של המשיב ויודע שחסן הוא קרוב משפחתו ולכן ברור לו שמי שחיבר ביניהם הוא המשיב (סעיף 12).

בחקירתו של חסן מיום 30.3.2022, שעה 13:37 (היא החקירה שסומנה 54), כשנשאל מה הוא יודע על הפיגוע בחדרה, הוא מסר כי המשיב "לקח את איימן אגבאריה (אבא שלו נקרא גוקר) לאחר שאיימן התקשר אליו ואמר לו שילכו לעשות ניסוי בנשק (בערבית אמר שקפה)" (שורות 25-26).

בהמשך מסר חסן כי מקור הידיעה הוא מהמשיב: "[המשיב] אמר לי כי הלכו לנסות נשק והנשק יצא דפוק - נתקע, ואיימן צעק על [המשיב] כי [המשיב] סיפר לי" (שורות 28-29).

חסן מסר על המשיב כי "פעם ביקש ממני כדורים 14, שתי קופסאות ואמר לי לקחת 4 אלף ₪ ואני אקנה ועודף הכסף יישאר איתי. אמרתי לו שאני לא רוצה ולאחר מכן איימן התקשר ואמר לי ש[המשיב] נתן לו את המספר שלי ואמר לו יש לי כדורים, אמרתי לו שאין לי קשר לדברים האלה..." (שורות 52-54).

כשנשאל חסן איך ידע כי איימן פעיל של דאע"ש ומי עוד כמוהו, הוא מסר כי "היה מדבר מונו (=מולנו?) כי הוא שונא ישראל והיה שם שירים של דאע"ש וקוראן של דאע"ש והיה מראה לנו טלגרם לדאע"ש" (שורות 88-89).

כשנשאל מי היה איתו ונוכח בדבריו ומעשיו של איימן, מנה חסן את המשיב בין הנוכחים (שורות 91-92).

חסן מסר כי נפגש עם איימן פעם אחרונה "אצל [המשיב] בתחילת חודש מרץ" (שורה 120).

כשנשאל למה לא נפגש עימו אחרי היום הזה, הוא מסר "כי [המשיב] בא אלי כשהייתי אצל סבא שלי ואמר לי להיזהר מאימין ולהתרחק ממנו כי אימין הולך לעשות משהו בזמן הזה ואני מרגע זה הפסקתי ללכת ל[משיב]" (שורות 125-126).

כשנשאל מה הכוונה שאימין רוצה לעשות משהו. הוא מסר "שהוא רוצה לעשות פיגוע בזמן הקרוב" (שורה 128). כשנשאל מי עוד ידע שאימין רוצה לעשות פיגוע, הוא מסר "רק [המשיב] הוא אמר לי" (שורה 134).

בחקירתו של חסן מיום 6.4.2022 שעה 21:00 (סומנה 54א), כשנשאל האם יש אמצעי לחימה אצל המשיב, הוא מסר כי: "בחדש פברואר או מרץ 2022, ישבתי עם... מול הבית של סבא שלי... הגיעו אלינו [המשיב] ואימין אגבריה ברכב מסוג גטה ששייכת להורי[ם] של [המשיב], [המשיב] קרא לי ואמר לי שיש איתו ועם אימין נשק שיורה כדורי 14, ושהם צריכים לנסות את הנשק, כי הוא נתקע. התקשרתי למ' ושאלתי אם יש לו 8 כדורים ואמר לי שהוא לא יכול לפתוח קופסא ולהוציא 14 כדורים. הוא מוכר קופסאות כדורים שלמות ולא בודדות. אחרי זה התקשרתי ל[משיב] ואמרתי לו שאין כדורים" (שורות 129-134).

כן מסר חסן גם בחקירה זו כי "[המשיב] הזהיר אותי מאימין ולהתרחק ממנו כי היה מוכן לבצע פיגוע" (שורות 179-180), ופירט: "...כי היה מודע שלאימין יש כדורים ונשק והיה תומך המדינה האיסלאמית דאע"ש בפומבי" (שורה 181).

בחקירתו של חסן מיום 21.4.2022 שעה 09:50 (סומנה 54ב), כשנשאל על פרק הזמן שעבר מאז עסקת הכדורים שהביא ממ' עבור אימין, ומתי בפועל ניסה המשיב להזהיר אותו שאימין מוכן לפיגוע, מסר כי "בהתחלה מכרתי כדורים בחודש 2 (באמצע חודש 2) ואחרי שבוע [המשיב] הזהיר אותי מאימין" (שורה 20).

כשנשאל מה אמר לו המשיב בדיוק, הוא מסר: "אמר לי תיזהר מאימין, שאלתי אותו למה, ענה לי 'כך', לא אמר לי על הפיגוע" (שורה 22). חסן מסר שוב את דבר האזהרה: "[המשיב] אמר לי להתרחק ממנו אבל לא אמר לי למה" (שורות 45-46).

יש לציין כי בחקירה זו, ובה בלבד, מסייג חסן את חלקו של המשיב, ואף מפרט כי הוא אינו מעוניין לערוך עימות מולו כי "לא אוהב את הדבר הזה. יצא שאני מלשין" (שורה 94).

אסכם את הודעותיו של חסן

הודעותיו של חסן נגבו בחקירות רבות, חוזרות ונשנות, שבהן הוא שב ומפרט את הקשר הקרוב שיש למשיב עם אימין, את מעורבותו של המשיב בניסיון להשגת נשק, את סיפור נסיון הנשק, וממצבור החקירות מתבססת תמונה ולפיה המשיב חבר קרוב של אימין, המודע ברמה שהיא לפחות חשד ממשי כי אימין עומד לבצע פיגוע בזמן הקרוב.

האם יש כרסום בראיות?

לטעמי, לא ההסתייגות בחקירה נושא מסמך 54ב, ולא היעדר התייחסות מפורשת לניסוי הנשק ולהשגת הכדורים בעדויותיהם של מ' ומוחמד בשיר, יש בהן כדי להגיע לכרסום.

כאמור, בשלב זה על בית המשפט לבחון את הראיות שבתיק, ומצבור הודעותיו של חסן, יחד עם ממצאים ולפיהם המשיב הוא חברו הקרוב ובן חוגו הקרוב, יחד עם עיסוק ברור בתכנים ובדיונים הקשורים לארגון המדינה האיסלאמית-דאע"ש, די בהם.

בבוא היום, מן הסתם, יבחן בית המשפט את משמעות ההסתייגות המסוימת בחקירתו האחרונה של חסן, ואת משמעות אי האישור של עדים אחרים לחלק מהאמור בהודעותיו של חסן. העובדה ששני עדים אלה אינם מעידים על הניסיון להשיג כדורים עבור איימן, וגם העובדה שאינם מעידים (או אולי אינם זוכרים כלל) על אירוע שבו מסר המשיב על "ניסוי נשק" יחד עם איימן, אין בה די לכרסום בראיות.

גם העובדה שבחקירתו האחרונה של חסן (מסמך 54ב) היה סיוג מה למעורבותו של המשיב אין בה די לכרסום. עיון בהודעה זו יכול לגלות כי היא ניתנת אחר רצף של הודאות מפורטות, ומסויגת - לכאורה - בין השאר, גם על רקע הבנתו של חסן כי הוא מפליל את המשיב ואחרים, וניסיונו להימנע מלהיות "מלשין".

הוסף על כל האמור כי המשיב הזהיר מפורשות את חסן מקרבה לאיימן, ולא פעל בכל דרך להזהיר כל גורם שימנע מאיימן עצמו לבצע פיגוע, והגענו למסקנה כי ראיות לכאורה ליסודות העבירה קיימים: למשיב היה "**חשד ממשי**" כי איימן עומד לבצע עבירה מסוג פשע, והמשיב "**לא פעל באופן סביר כדי למנוע את עשייתה**" של העבירה.

ומכאן לשאלת המסוכנות

העדר "חזקת מסוכנות"

אפתח בכך שאכן כטענת הסנגור כי בעבירה של אי מניעת מעשה טרור אין "חזקת מסוכנות" טבועה:

סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וסעיף 35 לחוק זה, אכן אינם כוללים את העבירה נושא דיונו בין העבירות שחלה עליהן חזקת מסוכנות.

אלא שהמסוכנות אינה רק פרייה של "חזקה", וגם בתוך העבירה של אי מניעת מעשה טרור יש מדרג, שהרי הגדרת "מעשה טרור" בסעיף 2 לחוק המאבק בטרור רחבה. אין דינו של מי שהיה אדיש למעשה רצח מתקרב כדינו של מי שהיה אדיש ל"פגיעה חמורה ברכוש", או אפילו "פגיעה חמורה בקודשי דת" שאף הן בכלל "מעשה טרור".

כבר נקבע כי:

"אף אם העבירה אינה מופיעה ברשימת העבירות המקימות חזקת מסוכנות, ייתכן כי נסיבות המקרה עודן מלמדות על מסוכנות מצידו של הנאשם" (בש"פ 5572/12 שרלו נ' מדינת ישראל (24.07.2012)).

וכעת נשאלת השאלה המרכזית: האם מכלול הממצאים בעניינו של המשיב ובאשר לפעולותיו מלמדים על מסוכנות?

המסוכנות בעבירות מחדל בכלל, ובעבירה של אי מניעת מעשה טרור בפרט

הסנגור ניסה לטעון כי המשיב לא היה שותף פעיל במעשי טרור, אלא לכל היותר מואשם על "מחדל" של אי מניעתו של טרור, ועל כן אין הוא מהווה סיכון לשלום הציבור או לביטחון המדינה.

עוד טען הסנגור כי עצם אזהרתו של בן הדוד חסן מלמדת על רתיעה ממעורבות במעשים אלימים וקיצוניים.

הסנגור הפנה לע"מ (איו"ש) 4/02 **התובע הצבאי נ' בשאראת** (17.01.2002) וכן לע"מ (איו"ש) 115/02 **התובע הצבאי נ' חג'י-חסיין** (4.11.2022). בשתי פסיקות אלה התחשבו בתי המשפט הצבאיים בכך שמדובר היה בעבירות מחדל, ושללו קיומה של מסוכנות.

אציין כי באותן החלטות - לא מצאתי כי נמצאו אינדיקציות למסוכנות מצד המשיבים, מעבר לאותו מחדל שבגינו הועמדו לדין.

המבקשת, לעומת זאת, הפנתה להחלטת בית משפט השלום בחיפה במ"ת 13322-05-18 **מדינת ישראל נ' אנבארייה** (21.5.2018), שם נקבעה מסוכנות באשר למי שהואשם באי מניעת מעשה טרור.

ואכן, גם מעשים שיש בהם מן המחדל ולא מן המעשה עשויים, בנסיבות המתאימות ובהתאם לחומרת הדברים, לגבש מסקנה בדבר מסוכנות (בש"פ 9369/08 **מדינת ישראל נ' פלוני** (09.11.2008)).

דומני כי האבחנה הנכונה היא בין מי שכל שנטען לגביו הוא מחדל של אי מניעת העבירה, לבין מי שהיה מעורב בצורה כלשהי, גם אם מעורבות זו הייתה רק "בשוליו של הפשע", ובפשע עצמו לא נטל כלל חלק (ראו בש"פ 7968/01 **מ"י נ' פלוני** (16.10.2001)); כן צריך להביא בחשבון את מכלול הראיות שניתן להסיק מהן מסוכנות, אף בלא קשר ישיר לעבירה הספציפית שבגינה הוגש כתב האישום.

ולענייננו

מכלול החומר המונח לפניי, ושאותו פירטתי לעיל, מצטבר לתמונה סבילה פחות, ותמימה פחות, של המשיב, מאשר

ניסה המשיב לצייר בדיון לפניי.

המידע שהגיע למשיב, לפחות על פי חומרי החקירה שהונחו לפניי, לא הגיע אליו במקרה. המשיב הוא בן חוג הקרוב של איימן, מי שלימים התברר כמחבל מתאבד. הוא שותף פעיל במפגשים של אותו חוג חברים קרובים. חוג החברים הזה צופה בסרטוני דאע"ש, כאילו מדובר היה בשעשועונים או בסרטי בידור; החוג דן בשאלת "הרצח המותר" לפי דת האסלאם, כשחלק מן המעורבים אף מצדיק באופן ברור פיגועי התאבדות ועריפת ראשים הנהוגים באותו ארגון טרור - ואינם מוקעים מן החבורה.

עצם העובדה שאורחו ורבעו של המשיב כרוך בחוג חברים שכזה - והמשיב אינו מצטייר דווקא כאחד החברים השוליים בקבוצה - יש בה כדי להעיד על סיכון הנשקף מן המשיב. מי שהוא חלק ממעגל כזה של ידידים, מעגל ששיחו ושיגו בשיסוף ועריפה, התנקשות וירי, חרב והרג ואבדן - הסיכון נדבק גם בו. אמור לי מי הם חבריך ואומר לך מי אתה. رافق الغراب بوديك على الخراب.

האמור לעיל די בו לטעמי כדי לגבש מסקנה שעילת המסוכנות קיימת.

אלא שבענייננו לא רק מעורבות פסיבית עולה מן הראיות לכאורה, אלא גם מעורבות בעבירות נשק, באיסוף - או בניסיון לאיסוף - של נשק ותחמושת, ובניסוי נשק לא חוקי בפועל.

הניסיון להזהיר את בן הדוד חסן, עד כמה שהוא יכול ללמד על חוסר רצון למעורבות פעילה של בן משפחה בטרור, מלמד גם על ידיעה כי איימן הגיע לשלב שבו נשקפת סכנה גם לקרובים לו. הוא מעיד לכאורה גם על אדישות ברורה, ומטרידה, לחיי אדם: היה בידי המשיב למנוע פיגוע אכזרי באמצעות אזהרה פשוטה של גורם ביטחון; שיחת טלפון - ואפילו אנונימית - למשטרה; פנייה לכל גורם סמכות שאימן היה סר למרותו או לכל גורם שהיה יכול להשתלט על איימן. המשיב הסתפק באזהרת בן דודו ולא עשה מעבר לה דבר.

נוכח אלה, מצאתי כי קיימת גם קיימת עילת מסוכנות העולה מן המשיב ומן החומר שהונח לפניי.

הפניה לתסקיר

כאמור, ראיות לכאורה מצאתי, וגם עילת מעצר של מסוכנות.

עם זאת, ולו נוכח העובדה שהמשיב לא היה שותף פעיל לפיגוע עצמו; ולו נוכח פרטים מסוימים שיש לבדוק במכלול הראיות, אף שאין בהם כשלעצמם כדי לכרסם בקיום ראיות לכאורה; ולו נוכח האינדיקציה לניסיונו של המשיב למנוע מבן דודו חסן קרבה לאימן - מצאתי כי יש מקום להפנות עניינו של המשיב לתסקיר שירות המבחן (ראה: בש"פ 15/25 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.2015)).

שירות המבחן יבחן האם ניתן להציע חלופה שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המשיב, כאמור לעיל.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"ב, 15 מאי 2022, בהעדר הצדדים.